

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 366/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r. należy interpretować w ten sposób, że w celu stosowania tego przepisu na producencie ciąży obowiązek ustalenia, czy substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy, zidentyfikowana zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia ze zmianami, jest obecna w stężeniu powyżej 0,1 % wag. wytwarzanego przez niego produktu, a na importerze produktu złożonego z kilku wyrobów – obowiązek ustalenia w odniesieniu do każdego wyrobu, czy taka substancja jest obecna w stężeniu powyżej 0,1 % wag. tego wyrobu.
- 2) Artykuł 33 rozporządzenia nr 1907/2006 ze zmianami należy interpretować w ten sposób, że w celu stosowania tego przepisu do dostawcy produktu, którego jeden albo więcej wyrobów wchodzących w jego skład zawiera zidentyfikowaną zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy w stężeniu wyższym niż 0,1 % wag. w przypadku każdego wyrobu, należy poinformować odbiorcy i – na żądanie – konsumenta, o obecności tej substancji poprzez przekazanie im przynajmniej nazwy danej substancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 10 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Łotewska

(Sprawa C-151/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek obywatelstwa — Artykuł 51 TFUE — Udział w wykonywaniu władztwa publicznego)

(2015/C 363/15)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Rubene i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Łotewska (przedstawiciele: D. Peļše, I. Kalniņš i K. Freimanis, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Węgry (przedstawiciele: M. Tátrai i M. M. Fehér, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez wprowadzenie warunku obywatelstwa dla dostępu do zawodu notariusza Republika Łotewska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Republika Łotewska zostaje obciążona kosztami.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.
- 4) Węgry pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.